

Ольга Анатоліївна Васильєва,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри загальної та
практичної психології,
Ізмаїльський державний
гуманітарний університет,
вул. Рєпіна, 12, м. Ізмаїл, Україна

ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАКТИЧНОГО ПСИХОЛОГА ДО КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ

У даній роботі розглянуто і проаналізовано систему підготовки практичного психолога до корекційної роботи з молодшими школярами.

Доведено, що підготовка майбутнього психолога до корекційної роботи здійснюється завдяки практичній реалізації системи формування готовності до даного виду професійної діяльності, яка є комплексом взаємопов'язаних компонентів, що забезпечують її цілеспрямованість і послідовність. Конкретизовано зміст програми підготовки до корекційної роботи, яка поєднувала теоретичні, практичні, психологічні знання, психологічну практику, спрямовану на активізацію підготовки майбутніх практичних психологів і практичну реалізацію майбутньої корекційної діяльності. Стверджується, що ефективність дослідно-експериментальної роботи залежить від дотримання принципів системності, планування, інтеграції теорії і практики, поєднання керівництва і самостійності студентів, надання провідного значення активній самостійній, навчальній і науково-дослідній роботі студентів. Доведено, що умовою ефективного функціонування системи підготовки стала синхронність формування компонентів готовності.

Ключові слова: корекційна робота, практичний психолог, підготовка, професійна діяльність, неуспішність.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції розвитку суспільства зумовлюють особливі соціальні очікування до практичної психології в системі освіти. Необхідність підвищення рівня професійної діяльності

практичних психологів набуває особливого значення внаслідок поширення в суспільстві і в освітньому закладі, зокрема, проблем, які вимагають кваліфікованої фахової допомоги.

В умовах трансформації традиційної системи освіти у форматах простору Нової української школи здійснюється перехід до особистісно-орієнтованого освітнього процесу.

Початкова школа як первинна ланка в системі безперервної освіти грає важливу роль в становленні дитини і визначає шляхи її подальшого розвитку. Молодший шкільний вік – вирішальний період у забезпеченні ранньої профілактики відхилень у навчанні.

Відповідно, логічним постає питання щодо підготовки молодих психологів здатних вибрати продуктивну методику роботи, швидко залучатись до діяльності, успішно вирішувати складні завдання корекційної роботи з урахуванням вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів.

Оскільки подолання неуспішності є пріоритетним вектором для розвитку Нової української школи, це зумовлює розгляд професійної діяльності практичного психолога в якості базового ресурсу в залученні розвиваючого потенціалу кожного учня.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. В плані наукового вивчення діяльність психолога, соціально-психологічна служба в цілому була предметом вивчення Е.Д. Божович, М.Р. Битянової, Ю. З. Гільбуха, І.В. Дубровіної, Т.С. Леві, Р.В. Овчарової, А.М. Прихожан, В.Е. Пахальян, Н.В. Самоукіної та ін.

Проблема підготовки практичних психологів була предметом дослідження вчених: Н. Амінова, Ф.Є. Василюка, С.Д. Максименка, В. А.Семиченко, В.Г. Панка, Н.І. Пов'якель, Н.В. Пророк, Т. М. Титаренко, Н.В. Чепелевої, Т.С. Яценко та ін. Специфіку корекційної роботи розглядали у своїх працях С.Б. Кузікова, В. Г. Кириленко, І. Ф. Муханова, О.М. Семенцова, А.А. Осіпова, Н.М. Пеньковська та ін.

Відзначаючи наявність досліджень у галузі вдосконалення організаційно-методичних основ діяльності психолога в освітній сфері, розвитку його професійної компетентності, однак, слід зазначити, що дані дослідження в більшою мірою стосувалися аналізу особистісних передумов успішності, розвитку відповідних професійно-важливих якостей.

Проте, проблема готовності практичних психологів до корекційної роботи з учнями не виступала предметом спеціальних наукових досліджень, натомість заявила про себе у безпосередній професійній діяльності.

Мета дослідження полягає в науковому обґрунтуванні системи підготовки майбутніх психологів до корекційної роботи з учнями.

Виклад основного матеріалу. Подолання неуспішності молодших школярів, як одне із завдань гуманізації навчання, здійснюється більш ефективно за умови цілеспрямованої підготовки майбутнього практичного психолога в закладі вищої освіти, яка повинна полягати насамперед у забезпеченні системності знань про людину як суб'єкта освітнього процесу, що визначається всім контекстом навчання, коли кожна дисципліну розглядають, з одного боку, як засіб загального розвитку майбутніх практичних психологів, а з іншого, - як основу майбутньої діяльності.

Недостатньо володіти знаннями різних дисциплін. Необхідно, щоб ці знання були з'єднані у свідомості студента в цілісну наукову картину діяльності й і пов'язані з майбутньою практичною діяльністю.

Основними компонентами підготовки дослідники розглядають ставлення до діяльності, мотиви; знання про предмет і способи діяльності; психологічні вміння. Стосовно підготовки до здійснення корекційної роботи ці компоненти були конкретизовано таким чином: досвід емоційно-ціннісного ставлення до корекційної роботи; знання про

корекційну роботу; уміння організувати й здійснювати корекційну роботу.

У даному дослідженні питання обґрунтування та використання системного підходу у підготовці психолога до корекційної роботи ми розглядаємо, виходячи з того, що усі численні підходи до визначення поняття “системи” можна поєднати у дві групи. У першій групі визначень істотною ознакою всякої системи вважається цілісність (А.Г.Асмолов, А.Ф.Линенко), а в іншій – система як множина елементів разом із відношеннями між ними (Л.О.Матохнюк, І.М.Овдієнко).

Другий напрямок характеризується тим, що систему (Б.Г.Ананьєв) визначають через відношення між компонентами “взаємодія яких обумовлює наявність інтегративних якостей, не властивих частинам, і компонентам, що її утворюють” [1].

Ґрунтуючись на цих теоретичних положеннях, було визначено підготовку психолога до корекційної роботи як комплексну систему, в якій компоненти знаходяться у тісному взаємозв’язку й підпорядковані меті та завданням психологічної підготовки майбутнього психолога.

Під системою заходів підготовки студентів розуміємо комплекс взаємопов’язаних компонентів, які забезпечують безперервний, цілеспрямований і послідовний вплив на майбутніх практичних психологів певним чином поєднаних форм і методів навчальної роботи з метою формування у них заздалегідь визначених знань, умінь, навичок, особистісних якостей, які сприяють психологічній підготовці до корекційної роботи з учнями.

Результати експериментальної роботи показали, що найбільш доцільним є керівництво процесом підготовки майбутніх психологів до корекційної роботи, яка ґрунтується на розробці таких компонентів: *мотиваційному* (спрямованість на корекційну роботу з учнями, позитивне ставлення до цієї діяльності); *когнітивному* (оволодіння способами вивчення особистості, уміння визначати причину неуспішності),

процесуальному (уміння залучити кожного школяра до співпраці, організація індивідуальної діяльності молодших школярів).

Підготовка майбутніх психологів до корекційної роботи є розгорнутим у часі процесом, що умовно поділяється на три етапи: пропедевтичний, навчально-тренувальний, інтегруючий. На кожному з них відпрацьовувались певні уміння й навички практичної діяльності студентів. Залежно від того, якою мірою здійснюється підготовка студентів, її можна диференціювати на теоретичну й практичну.

Для ефективної підготовки майбутнього психолога до корекційної діяльності лише теоретичних знань недостатньо. Психолог може багато знати у галузі психології, проте не вміти самостійно застосовувати ці знання на практиці у повсякденній роботі.

Психологічна практика як форма психологічної підготовки у закладі вищої освіти спрямована на практичне засвоєння закономірностей і принципів корекційної діяльності, на реалізацію їх під час практичної діяльності у школі, на теоретичне осмислення явищ неуспішності. У процесі практики створюються умови для інтеграції психологічних знань. Якщо у процесі теоретичного навчання психологічні дисципліни вивчаються окремо, то в практичній роботі знання з цих дисциплін втілюються у практичні дії, спрямовані на вирішення конкретних практичних завдань. Саме цей синтез знань створює цілісне різнобічне уявлення про подолання неуспішності, яке відбувається в реальних умовах Нової української школи.

Основною метою практики була підготовка до корекційної роботи. У зв'язку з цим була визначена програма практики, основними функціями якої було: формування спрямованості як провідного блоку структури особистості майбутнього психолога, який включав мотиви, прагнення, розвиток професійно значущих здібностей; розвиток професійного мислення, результатом якого є цілісне бачення учня, класу,

усвідомлення корекційної діяльності на основі її практичного здійснення; формування професійних умінь і способів діяльності.

Психологічна практика складалась з декількох етапів: *адаптаційного* (ознайомлення з умовами роботи, спостереження за навчальною діяльністю школяра за спеціально розробленою програмою); *тренувального* (проведення практичних занять); *закріплювально-тренувального* (проведення навчально-тренувальних семінарів).

Студент вчиться працювати самостійно, в разі необхідності звертається до керівника практики.

Безперервність і послідовність психологічної практики знаходить своє відображення й в тому, що кожний наступний її етап ґрунтується на результатах попереднього, знаходиться з ним у певному логічному зв'язку. Як виявилось в процесі пошукового стану експерименту, заважають реалізації принципу самостійності й активності студентів дві крайнощі в організації практики, яких ми прагнули уникнути. Одна з них полягає в тому, що студент наданий сам собі. Другий підхід передбачає зайву заорганізованість психологічної практики і дій студентів.

Для експериментальної перевірки системи підготовки майбутніх психологів була розроблена наступна Програма.

Метою першого етапу підготовки, *пропедевтичного* – є формування професійно-психологічної спрямованості, що проявляється у позитивно активному ставленні студентів до корекційної роботи завдяки включенню у безпосередню роботу з дітьми раніше, ніж зазвичай. Дана робота у школі відповідає *адаптаційному* періоду психологічної практики.

Завданнями пропедевтичного етапу було: з'ясування значення та функціональної ролі практичного психолога шляхом спостереження за діяльністю психологів в школі; з'ясування значення корекційної роботи з учнями для подальшого життя молодшого школяра шляхом спостереження за навчальною діяльністю; створення власного досвіду цієї діяльності в процесі навчальної практики.

Відповідно до мети й завдань роботи охарактеризуємо зміст першого етапу. *Пропедевтичний* етап підготовки включав у себе такі форми: лекцію “Неуспішність як психологічна проблема”, лабораторно-практичне заняття, семінар-конференцію, семінар “Інтегральна характеристика психології дитини молодшого шкільного віку”, які сприяли усвідомленню об’єктивної значущості оволодіння знаннями й уміннями корекційної роботи.

Вважаємо, що залучення студентів до безпосередньої практики на пропедевтичному етапі є важливим критерієм істинності одержаних знань і способів поглиблення, зміцнення переконань, що в свою чергу, служить методом опанування досвідом корекційної діяльності, стимулом розумової й емоційної активності. Процес пізнання виникає на ґрунті осмисленої мотивації. Мотивація пізнавальної діяльності характеризує ставлення людини до того чи іншого прояву діяльності й пов’язана з виникненням потреб у пізнанні. На основі потреб у пізнанні з’являється зацікавленість, яка виражена спрямованістю людини на основі наявності у неї взаємопов’язаних систем відбиття дійсності. Якщо такий взаємозв’язок існує, то процес підготовки здійснюється активно, якщо він порушується, то інтерес до навчання слабне, а потім може зникнути зовсім або надовго. Інтерес і мотиви для навчального процесу є основою, на якій виникають і закріплюються знання, навички й практичний досвід студентів.

Аналіз шкільної практики свідчить про те, що успіх корекційної роботи визначається культурою спостереження за психологічними явищами, процесами й фактами. Використання на цьому етапі методів активного навчання, а саме спостереження, передбачає розвиток у студентів інтересу до учня, відмову від тривіальних стандартних підходів і оцінок молодших школярів і ситуацій, формування оригінального мислення. З цією метою були проведені практичні заняття на базі школи з використанням спостереження.

Результатом такої аналітичної роботи стали узагальнення студентів про причини неуспішності. Зокрема, пов'язують неуспішність з відсутністю допомоги учням з боку батьків. У 54% випадків це дійсно так, але й були випадки, коли вчитель покладався на батьків, звинувачував їх, не застосовуючи при цьому ніяких власних зусиль; з психофізіологічними особливостями, хворобами молодших школярів (37%). Отримані результати оформляли й готували до підсумкового заняття, яке проходило у формі семінару-конференції, метою якого було формування власного бачення неуспішності у кожного студента.

Наступною ланкою пропедевтичного етапу був семінар “Інтегральна характеристика психологічних особливостей дитини молодшого шкільного віку”. Його мета формування уявлень студентів про дитину як інтегративний психологічний феномен.

Спільно з керівником практики увагу зосереджували на аналізі індивідуальних відмінностей, які виявляються в навчанні молодших школярів, розвитку й використанні мотивації досягнення успіхів для подальшого інтелектуального й особистісного розвитку дитини; орієнтації у навчанні на соціальні мотиви. Під час семінару-конференції здійснювалась підготовка дослідницької програми експериментальної роботи щодо вивчення навчально-пізнавальних можливостей конкретного невстигаючого молодшого школяра. Підсумком дослідження була “Індивідуальна картка”, яка поступово поповнювалась необхідними відомостями, що відбивають конкретну картину успішності кожного учня.

Як правило, індивідуальні картки цілого ряду учнів містили у собі цікавий фактичний матеріал, оскільки ці учні можуть давати рецидиви неуспішності.

Отже, ми вважали, що реалізація діяльнісного підходу під час пропедевтичного етапу сприяла усвідомленню студентами соціального значення подолання неуспішності молодших школярів, формування позитивного ставлення й творчого підходу до корекційної роботи.

На основному етапі (навчально-тренувальному) студенти засвоюють базові психологічні знання – складові когнітивного компонента підготовки до корекційної роботи. Завданнями основного етапу було оволодіння діагностичним інструментарієм.

У процесі навчально-тренувального етапу здійснювалась цілеспрямована підготовка студентів до корекційної роботи з учнями.

На основному етапі під час лекцій відбувалось оволодіння системою понять корекційної роботи й їх інтеграція з практикою навчання; тлумачення психологічного факту через призму психологічної структури особистості учня; поглиблення й систематизація знань із психології; формування професійних знань, умінь і навичок, логіки психологічного мислення; вивчення психологічних основ організації корекційної роботи.

Запровадження практичних занять надзвичайно важливе, завдяки чому відпрацьовувались основні технологічні елементи корекційної діяльності, формувались узагальнені процесуальні прийоми, поглиблювались й розширювались одержані під час лекцій знання. Практичні заняття передбачали розв'язання завдань самостійної роботи.

Діяльнісний підхід передбачає розгляд функціональних особливостей психолога у процесі розв'язання різного роду завдань, що є знаковими моделями корекційної діяльності. Сучасною наукою встановлено, що людина засвоює знання такою мірою, якою вона розв'язує відповідні завдання, пов'язані або з відкриттям знань, або з оперуванням інформаційними одиницями. Зароджуючись на основі розв'язання утруднення, інтелектуальна задача моделює процес творчого мислення, служить дієвим засобом його формування й розвитку у студентів.

Пошук способу розв'язання завдання сприяє переключенню основної уваги на практичне використання. Засвоюючи певні поняття, теоретичні положення, які запропоновані у вигляді розумової задачі, студенти зазнають потребу в дії. Дія – краща форма пізнання.

Отже, практична підготовка не може розглядатися у відриві від теоретичної підготовки, а є логічним продовженням теоретичного навчання з врахуванням мотиваційно-цінностних відносин.

Першим практичним заняттям під час тренувального етапу практики було “Особливості навчально-пізнавальної діяльності слабковстигаючих молодших школярів”, мета якого полягала у систематизації знань вікових та навчально-пізнавальних особливостей учнів, ступеня активності й самостійності молодших школярів завдяки використанню психодіагностичних методик, що допомагало вести регулярний збір інформації про стан навченості. Вивчення індивідуальності ґрунтувалось на попередній “Інтегральній характеристиці психології дитини молодшого шкільного віку” й використанні психодіагностичних методик, за допомогою яких отримували конкретні дані про зміст навчально-пізнавальних інтересів; пам’ять і увагу оцінювали не в цілому, а диференційовано, за окремими показниками й по кожному з них робили висновки; рівень працездатності й активності заносили в “Індивідуальну картку” після спостереження за навчальною діяльністю.

Під час практичного заняття прагнули навчити майбутніх психологів до корекційної роботи підходити діалектично: не можна затримувати учня на рівні, що обмежує його можливості, треба поступово готувати його до більш високого етапу навчальної діяльності.

При виборі сукупності методів вивчення навчально-пізнавальних особливостей молодших школярів спрямовували студентів дотримуватись таких вимог: проводити вивчення комплексно, за допомогою різноманітних психодіагностичних методів, які б дозволили отримати різнобічну інформацію про основні компоненти навчальних можливостей учня; вивчати внутрішні й зовнішні фактори, які впливають на навчальні можливості учня; виділяти в навчальних можливостях домінуючі, сильні сторони, перспективні, слабкі; вивчати в єдності особистісні прояви,

діяльнісні й мотиваційні; прагнути отримати інформацію з усіх можливих компетентних джерел.

Усвідомлення технології корекційної роботи здійснювалось завдяки виконанню системи завдань самостійної роботи, до яких належали: проведення корекційної роботи у конкретному класі й з конкретним школярем; аналіз власних труднощів. Зафіксований студентами матеріал містить факти реальної практичної діяльності.

Цілісне усвідомлення майбутніми психологами корекційної роботи базувалось на психологічних механізмах засвоєння навчального матеріалу. В основі таких механізмів лежить теза Л.С.Виготського про необхідність залучення раніше засвоєних узагальнень для активізації мислительної діяльності по синтезу та узагальненню нових знань.

Третій етап – підсумковий – інтегруючий (відповідав *закріплювально - тренувальному* етапу практики), пов'язаний з удосконаленням елементів процесуального компоненту підготовки: уміння включити кожного школяра у співпрацю; володіння прийомами організації індивідуальної діяльності невстигаючих молодших школярів.

Під час завершального етапу підготовки майбутнім психологам були створені умови для творчої реалізації власної індивідуальності: студент працює повністю самостійно, виконує усі функції у корекційній роботі і реалізує її з учнями.

Виходячи з мети, ставились такі завдання: практичне виконання, що передбачало розробку авторської концепції корекційної роботи із конкретним молодшим школярем у конкретному класі; обговорення результатів на підсумковій конференції (підсумок практики); узагальнення власних труднощів.

На цьому етапі студентам пропонується скласти авторську цілісну модель корекційної роботи, яка дозволяє визначити стратегію по відношенню до всього класу, а на основі знання особливостей окремого учня, який зазнає утруднень у навчанні, розробити індивідуальну

програму корекційної роботи. На підсумковому етапі експерименту процес формування системи узагальнених умінь корекційної роботи був пов'язаний з їх застосуванням у міждисциплінарному засвоєнні навчального матеріалу за циклами психологічних дисциплін.

Під час практичного заняття “Аналіз типових утруднень психолога по при проведені корекційної роботи” відбувалось обговорення власних труднощів студентів. Самоконтроль, самоаналіз, самооцінка дозволили студентам зробити аналіз власних труднощів, опрацювати механізми їх подолання, завдяки чому формується система професійних цінностей.

Під час “вживання” майбутнього психолога в нову для нього практичну діяльність, у нього з'являється потреба і у відповідних знаннях, уміннях. Лише спираючись на цю потребу, можна розраховувати на ефективність роботи щодо вдосконалення практичної підготовки майбутніх психологів. Найбільш доцільною формою організації такої роботи став психолого-педагогічний консилиум на тему “Профілактична і корекційна робота: основа вдосконалення психологічної служби нової української школи”, під час якого відбувалось обговорення загальної характеристики авторської концепції корекційної роботи.

Висновки. У підсумку зазначимо, що шляхи підвищення ефективності підготовки студентів до корекційної роботи із учнями молодших класів закладені в оптимальному виборі форм і методів навчального процесу, спрямованого на розвиток готовності до корекційної роботи з учнями молодших класів, таких як: посилення практичної підготовки студентів шляхом удосконалення змісту всіх видів праці, надання консультативної допомоги, виконання творчих завдань, здійснення психологічної практики на основі ідей педагогічного спіробітництва в основних системах «викладач-студент», «студент-школяр», «шкільний психолог-студент», «студент-студент. Включення майбутніх психологів у відносини партнерства можливе завдяки розвитку їхньої самостійності, посиленню практичної підготовки шляхом удосконалення змісту психологічної

практики. Як свідчать дані підсумкового «зрізу» ефективність підготовки до корекційної роботи із молодшими школярами в експериментальних групах є значно вищою, ніж у контрольних.

Проведене дослідження підтвердило, що підготовка майбутнього психолога до корекційної роботи здійснюється завдяки практичній реалізації системи формування готовності до даного виду професійної діяльності, яка являє собою комплекс взаємопов'язаних компонентів, що забезпечують її цілеспрямованість, послідовність. Умовою ефективності функціонування системи підготовки стала синхронність формування компонентів готовності. В полі основних принципів, на які спиралася дослідно-експериментальна робота, охоплено принципи системності, планування, інтеграції теорії і практики, поєднання керівництва і самостійності студентів, надання провідного значення активній самостійній, навчальній і науково-дослідній роботі студентів.

Перспективи подальшого дослідження проблеми підготовки майбутніх психологів вбачаємо у висвітленні окремих аспектів процесу формування готовності до корекційної роботи з учнями, зокрема, різних умов навчання, предметної спеціалізації.

References:

1. Ананьев Б. Г. Избранные психологические труды: В 2т. / Б. Г. Ананьев. – М. : Наука, 1977. – 380 с.
2. Муханова І.Ф. Психолого-педагогічна корекція шкільної неуспішності молодших школярів // Актуальні проблеми психології. – Збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С.Костюка АПН України / за ред. Максименка С.Д. – К.: Логос, 2006. – Т. 7, вип. 8, част. 1. – С. 171 – 178.
3. Осипова А. А. Общая психокоррекция/А. А.Осипова. –М., 2001.–512 с.
4. Психологічна служба: Підруч. /[В.Г.Панок (наук. ред.), А.Г.Обухівська, В.Д.Острова та ін.]. – Київ : Ніка-Центр, 2016. – 362 с.

Transliteration of References:

1. Ananiev B. G. Selected psychological works: V 2t. / B. G. Ananiev. - M.: Nauka, 1977 .-- 380 p.
2. Mukhanova I.F. Psychological-pedagogical correction of school failure of young students // Actual problems of psychology. - Collection of scientific works of the Institute of Psychology in memory of G.S. Kostyuk of the Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine / ed. Maksimenko S.D. - K .: Logos, 2006. - Vol. 7, no. 8, part. 1. - P. 171 - 178.
3. Osipova A. A. General psychocorrection / A. A. Osipova. –M., 2001. – 512 p.
4. Psychological service: Textbook. / [V.G.Panok (science. Ed.), A.G.Obuhivska, V.D.Ostrova and ін.]. - Kyiv: Nika-Center, 2016. - 362 p.

*Ольга Анатольевна Васильева,
кандидат педагогических наук, доцент
кафедры общей и практической
психологии.*

*Измаильский государственный
гуманитарный университет,
ул. Репина, 12, г. Измаил, Украина
тел.. 0964527575*

E-mail:olga90668@gmail.com

Abstract

Характеристика системы подготовки практического психолога к коррекционной работе с младшими школьниками. В данной работе рассмотрена и проанализирована система подготовки практического психолога к коррекционной работы с младшими школьниками.

Доказано, что подготовка будущего психолога в коррекционной работе осуществляется благодаря практической реализации системы формирования готовности к данному виду профессиональной деятельности, которая представляет собой комплекс взаимосвязанных компонентов, обеспечивающих ее целенаправленность и последовательность. Конкретизировано содержание программы подготовки к коррекционной работе, сочетающей теоретические, практические, психологические знания, психологическую практику, направленную на

активизацию подготовки будущих практических психологов и практическую реализацию будущей коррекционной деятельности. Утверждается, что эффективность опытно-экспериментальной работы зависит от соблюдения принципов системности, планирования, интеграции теории и практики, сочетания руководства и самостоятельности студентов, предоставления ведущего значения активной самостоятельной, учебной и научно-исследовательской работе студентов. Доказано, что условием эффективного функционирования системы подготовки стала синхронность формирования компонентов готовности.

Ключевые слова: коррекционная работа, практический психолог, подготовка, профессиональная деятельность, неуспеваемость.

Olga Vasylieva
Candidate of Pedagogical Science,
Assistant Professor of Psychology Department
Izmail State Humanitarian University
Odessa region, Ukraine
096 452 75 75
E-mail : olga90668@gmail.com

Psychologists' preparation of for psychocorrectional work with students. Characteristics of the system of training a practical psychologist for corrective work with primary school students. The system of training a practical psychologist for correctional work with younger students is considered and analyzed in this paper. It is argued that the preparation of the future psychologist for corrective work is carried out with the help of the practical implementation of the system for the formation of readiness for a given type of professional activity, which is a complex of interconnected components that ensure its focus and consistency. The content of the preparation program for correctional work is a combination of theoretical, practical, psychological knowledge, psychological practice aimed at enhancing the preparation of future practical psychologists and the practical implementation of future correctional activities is specified. It is argued that the effectiveness of experimental work depends on compliance with the principles of consistency, planning, integration of theory and practice, a

combination of leadership and student independence, providing leading values for active independent, educational and research work of students. It is proved that the synchronization of the formation of readiness components has become a condition for the effectiveness of the functioning of the training system.

Keywords: correctional work, practical psychologist, preparation, professional activity, poor grades.